

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTELE
SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE:
In țară pe 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
in străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei
ABONAMENTELE INCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

EPPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURILE
SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE
Pentru Orient la *Aschers Agency, Constantinople*
Kavakey Deirmen Han, 16 Galata.
Anunțuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunțuri
și reclame pe pagina treis 2 lei linia.

ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

50 BANI UN NUMER VECHIU

ȘCOALA REGIMULUI

MOSTENITORUL TRONULUI

LIBERALISMUL SI LIBERTATEA

SERBAREA DE LA HEIDELBERG—CONCURRENTA ANGLO-RUSA

Incidentul de la granita

VELUL ALBASTRU

MIZERIILE LONDREI

ȘCOALA REGIMULUI

Se agită de ver-o două ore în consiliul de miniștri. Toți membrii cabinetului erau de față.

In ajun, președintele consiliului, într'un moment de luciditate, văzu și simți că toată țesătura de intrigă, influențe și interese, grație cărora ține puterea, se slăbise cu tot dinadinsul și declară în parlament că își dă demisiunea.

Comedia aceasta se repetase, ce e drept în multe și nenumărate rânduri, și toți am suris când am văzut-o reproducându-se.

Nu e cu puțință ca șeful statului să consimță a se despărți de dânsul. Situațiunea în afară pare destul de complicată; și în asemenea momente Regele are nevoie de un șef de cabinet flexibil și compromiș.

Așa raționa aproape toți câți avem experiența lucrurilor de la noi. In acest sens glăsuiau toate precedentele constituționale ale regimului.

Părea aceasta e întemeiată, ne răspundeau câți-va conțracțatori, dar obiecta, și poate cu cuvânt, că de astă-dată scena se reproduce în condițiuni mai serioase.

Așa era. Președintele Camerii însuși ceruse cuvântul cu ocaziunea discuțiunei unei legi financiare, și înfierase administrația d-lui Brătianu. Nimic nu fu cruta de președintele adunării. Ruina țării, sărăcia muncitorului, grija de noile generațiuni, pe cari politica financiară și economică a guvernului le sacrifică, totul fu pus înainte.

Tonul grav și hotărât, atitudinea serioasă și convingătoare a generalului Lecca, veniră să completeze tabloul care păru cu totul întunecos înaintea ochilor președintelui consiliului.

Cum vedem, un conflict, o deosebire marcanță de vederi se ivise între cei doi președinți. Ce e mai mult Camera părea că înclină către părerea președintelui ei, în cât situațiunea cabinetului se înfățișa ca fiind cu totul compromisă.

Votul în Cameră se amână după cererea d-lui Brătianu care declară că va avisa.

Ei bine, despre acest avis era vorba în Consiliul de miniștri, de care vorbim la început.

Toți consilierii Tronului erau consternați. Titularul Justiției avea că mai îngana câte-eva. In colo, singur președintele Consiliului perora cu incoherența lui obicinuită, colegilor săi, despre câte în lună și în soare.

Cugeta de două-ore la o soluție a crizei și nu o găsea.

Singurul punct asupra căruia toți căzuseră de acord și fără multă discutată, fu că să nu părăsească

puterea. Era vorba numai de o eșire cu aparențe mai mult sau mai puțin oneste spre a ajunge aci.

Momentul era suprem.—Ministrul Instrucțiunei publice nuși putea închipui să piarză pentru tot-d'a-una ocazia de a mai veni odată în capul oficiului de externe. Cel de la Justiție mai avea multe epurări de făcut prin personalul departamentului său și era neconsolat la idea că perde ocazia de a le realisa. Cel de la Domenii era posomorât cugetând că nu e puțin lucru, nu e mică deosebirea că d'intr'un ministru dator statului în calitate de arendaș, se devil de odată un simplu arendaș ce poate fi urmărit dintr'o zi în alta. Titularul Lucrărilor publice engeta la podul peste Dunăre.

Cel mai nemulțumit din toți părea d. I. C. Brătianu: întâiu, fiind-că nu i era comod ca din cancelar al regatului să devie simplu speculant de produse naționale domestice și secundo, fiind-că vedea că colegii săi nu sunt capabili să i dea o idee cu care să salveze situația.

Cititorii știu ce s'a urmat de aci: Brătianu a rămas tot cancelar. Generalul Lecca s'a reintors la președenția camerei și... comedia s'a sfârșit.

Cam așa se țin toate consiliile de miniștri și ast-fel de soluții ia toate cesțiunile fie de principii, fie de interes vital pentru țară.

In consiliul de miniștri se oglindește astăzi școala politică a regimului.

Răul e mare negreșit, consecințele pot fi fatale, dacă starea de lucruri nu va fi radicalmente schimbată.

Resultatul final fu că guvernul discrediat, compromis alergă la noi mijloace de menținere.

Crezu că scribi importați din afară ar fi singuri capabili să i mai laude faptele, cei din țară rârindu-se sau fiind deochiați.

Așa cugetă și făcu. Principiile de întâiu rând, pe care se razimă astăzi modul de a fi al statului modern, sunt ridiculizate de autorii școalei politice de la noi.

Nu văzurăm, în adevăr, chiar erii petrecându-se un fapt care trebuie să umple de intristare și de indignațiune inima fie-căruia cetățean cu tradițiuni în astă țară?

Domniiăștia de la guvern, după ce au cântat bine-facurile libertății pe toate ariile și pe toate tonurile, ajunși la putere, și-au bătut joc și de libertate și de țară.

Acum ei au obosit: însă, ca să nu piarză obiceiul au angajat pe un venetic să vie să predice libertatea pe malurile Dâmboviței.

N'ai văzut ieri cu ce aplomb, cu câtă ostentațiune acest necunoscut își descria rolul și chemarea în foia oficiului nostru de externe?

Dacă nu lipsa de bani, ci amorul libertății; dacă nu meritele i obsecure, ci flacăra umanitară a bine-lui il silește să înalte imnuri până la cer în onoarea libertății, ducă-se acolo, între sêlbaticii canibali, în țara mormonilor sau la isoarele Nigerului ca să propăvăduiască principii umanitare de care se crede inspirat.

S'ar duce, dar acolo n'ar fi hrăni din fondurile secrete ale ministrului de externe. S'ar duce dar acolo n'ar avea curagiul ei, străinul, să insulte zilnic fără teamă și fără rușine pe membrii cei mai respectabili ai partidului opoziționist.

S'ar duce, dar acolo i-ar fi poate cu greu să spue, ce a fost și ce a făcut pe malurile Dâmboviței.

Iată cum se face politica de principii în consiliul de miniștri; iată cum această politică e propovăduită de stipendiații guvernului; iată exemple rușinoase și desonorante pe care regimul actual le încredințează istoriei, spre a sluji de nutriment zilnic noilor generațiuni.

Acți începe și se încheie școala politică actuală.

Sandu

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Londra, 6 August.—Camera comunelor a ținut o ședință, care a fost cu totul consacrată la prestarea jurământului.

Nis, 6 August.—Skupștina a aprobat proiectul ce autoriză pe guvern a cumpăra 5000 de acțiuni de ale Societății monopolului tutunurilor. Ea s'a amânat până la 5/17 Octombrie.

Hamburg, 6 August.—Opt socialiști, cari ținău o ședință secretă într'o cârciumă, au fost areștați dimpreună cu cârciumarul.

Politia a găsit un mare număr de liste de subscripțiuni, registre de societeli și scrisori.

Roma, 6 August.—Cholera s'a ivit în Florența.

MOSTENITORUL TRONULUI

Cestiunea moșteniri tronului are necontestat o mare însemnătate și vedem cu placere că ziarul *Epoca* a abordat-o. Voiți adăoga și eu câte-va observațiuni:

La 1881 Regele Carol, fie din propriul său cap, fie după sfatul logofetilor săi, a propus pe unul din nepoții săi pentru a-l urma pe tronul acestei țări.

Dacă M. S. Regele Carol, care de la 1866 și pînă în prezent continuă în contact cu Romnii, nu s'a putut încă asimila cu noi, după cum am fi dorit-o cel puțin noi, apoi ce putem oare să ne așteptăm de la acel ténér principe care până acum a petrecut 15 zile în țara Românească?

Față cu progresul aproape nul—in identificare cu Românii—a Maj. Sale și cu aptitudinea pozitiv mică și anulate prin o îndepărtare constantă a moștenitorului tronului, este oare de mirat că d'nasticismul cel mai înfocat se se răcească din zi în zi?

Din acei doi moștenitori, desemnați prin actul din 1881, unul astăzi de sigur că nu se mai poate sui pe tronul României. Principele Ferdinand, cel mai mare din amândoi cari erau în puțință de a urma Regelui Carol, de și ajuns în vîrsta de 21 ani pentru a putea face renunțarea ce i s'ar cere ctod ar fi definitiv recunoscut de moștenitor, astăzi nu mai trebuie și nu mai poate fi primit de moștenitor.

Principele avea de renunțat în familia sa la unele foloase însemnate sau, nerenuțând acolo, trebuia să renunțe aici.—Ar fi putut să nu se pronunțe; îndată ce a ajuns la majoritate însă, el a preferit și arată că nu înțelege a renunța în patria sa.

O dovadă de aceasta este că, după ce în 1881 a fost declarat de moștenitor al tronului României, a găsit de cuviință să intre în serviciul militar german; suntem dar autorizați a susține că principele Ferdinand, nepotul Maj. Sale Regelui, a renunțat la tronul României.

Avem o armată demnă ca în rîndurile ei se figureze un Hohenzollern.—Dacă casca prusiană nu este principala podoabă a armatei noastre, în ce privește însă instrucțiunea, ea nu lasă mult de dorit, chiar luându-se de termin de comparație escelenta armată prusiană!

Avem și un articol în codul civil care este aplicabil Românilor în genere și cu atât mai vârtos moștenitorului tronului a căruia libertate de cult, de ce-

tățenie și de profesiune sunt espres mărginite prin rostirea pactului nostru fundamental, și acel articol roștește că Românii nu poate se între în serviciul militar a unei puteri streine fără autorizare. Cu atât mai vîrtos moștenitorul nu poate face serviciul militar într'o armată streină, căci serviciul militar începe în toate armatele cel mai de vreme la 18 ani și moștenitorul la 18 ani este senator și e dator să ia parte la ședințele Senatului.

Rostirea Constituțiunei că face parte din senat nu înseamnă numai dreptul de a frecventa ședințele Senatului ci îndatorirea de a lua parte la lucrările matorului corp și de a se înfița cu nevoile, obiceiurile țerei și cu propriile sale îndatoriri, căci legiuitorul constituțional nu putea să uite că alt-fel un domnitor strein este o nenorocire pe capul țerei.

Dar al doilea nepot al Maj. Sale ce face?

Principele Carol vine se și petreacă vacanțele școlare în țara Românească întocmai cum se duc condiscipulii săi engleji să viziteze cu riziic de ași frânge gâtul prăpăstiile munților din Elveția.

Alteța Sa va face cunoștiința de aproape cu smerita slugă a tronului: I. C. Brătianu și cu autorul broșurei atât de celebre «spionul prnsian» de care s'a lepădat în schimbul unui portofoliu. Poate că va merge să viziteze câteva domenii particulare a M. S. și altele a Coroanei și pe urmă se va întoarce în țara sa unde un autor inspirat imprumutându-i condeiul va eși iscălit de Alteța sa la iveala tiparului «Rumaenische Skizzen; Erinnerung aus meiner Vergnugungsreisen im weiten Orient» sau «Die Moglichkeit Rumaenien mit Deutschem Kolonisieren.»

«Skizze românești», «amintiri din călătoriile mele de plăcere în Orient» sau «Posibilitatea d'a coloniza România cu Germania.»

Asemenea merite literare sunt ele oare menite a mări numărul dinastilor în țara noastră?

I. G. G.

LIBERALISMUL SI LIBERTATEA

In aceste timpuri de democrație și de preponderența a claselor inculte și, ce e și mai rău, a claselor semiculte cuvintele au luat o importanță extra-ordinară. De câte ori n'am văzut în acest ultim sfer de secol, niște mediocrii rhetori fără principii ca și fără moralitate bucurându-se de o mare influență, grație unei etichete populare, precum marfa cea mai proastă și cea mai falsificată adese-ori se pune la adăpostul unei firme onorabile.

Nici un partid n'a tras un mai mare folos din această putere magică a cuvintelor ca partidul liberal. In zadar am votat o constituțiune în care toate libertățile erau garantate: basându-se pe o simplă înruire fonetică cu cuvântul *libertate*, liberalismul n'a încetat d'a pretinde că el singur are monopolul liberalismului.

Nu i nevoie să zicem că nimic nu justifică această pretențiune exorbitantă.

Și aci nu vorbim de partidul colectivitate. Colectivitatea nu e altceva de cât o companie de exploatațiune care și-a întins câmpul operațiunei sale peste toată România; nu cereți de la dînsa principii: spre a avea principii e nevoie de un cap care să cugete și colectivitatea în loc de cap n'are de cât un stomach.

Ne adresăm liberalilor sinceri onești și pretindem că principii lor pot mai greu garanța domnia libertății ca principiiile noastre.

Ne întrebăm: pentru ce oare garanțarea libertății individuale, libertății

presei, libertății întrunirelor etc. ar corespunde mai mult principiilor și idealului liberalismului de cât principiiilor și idealului nostru?

Idealul Liberalismului, chiar celui mai onest și celui mai sincer, e în tot d'a una puterea dată numărului și fiind că, din nenorocire, clasele cele mai inculte și sărace sunt cele mai numeroase, aceasta se traduce prin guvernarea Statului de către ignoranți, cari ne fiind în stare d'a să ocupe mereu cu afacerile statului și de a le pricepe, delegă puterile lor celor care li măgulesc mai mult, acele politicieni, cangrena necesară a tutulor partidelor liberale, rasă infamă, flămândă dar lacomă, incapabilă dar vorbitoare, vrăjmașă a poporului de care se slujește pentru a-l exploata.

Ei bine, întrebăm pe ori care om de bună credință: Să poate ca tocmai cei a căror ideal politic este strivirea minorității culte prin toate, să vie să ne vorbească de libertate?

Libertatea! Dar masele nici nu se îngrijesc de dînsa; istoria o dovedește.

Nu au dat-o cu bucurie pe mâinele lui-Cesar sunt un-spre-zece secole, în schimbul cător-va petreceri de circ?

Și mai de curând, la începutul și în mijlocul secolului acesta, n'au căzut ele la picioarele celor doi Napoleoni, sacrificând libertățile publice unei glorii vremelnice.

Ca afacerile să meargă momentan bine, ca impozitele să fie mai ușoare, ca miliția să ceară mai puțin recruți, acestea sunt cesțiuni cari trebuie fără îndoială să preocupe ori ce partid politic, dar care mai mult ca libertatea interesează masele.

Și liberalii știu atât de bine aceasta în cât ei vorbesc de libertate mai cu seamă când se adresează claselor luminate or tinerimei culte de prin școale. Când se adresează maselor, în toate timpurile și în toate țările, începând de la acei Cleon pe care l'a înfierat Aristophan, până la demagogii Revoluțiunei, toți fac apel la aceste două pasiuni: ura superiorității și sursexicierea nesănătoasă a poftelor materiale.

Să înceteze dar liberalismul d'a trage folos dintr'o simplă asemănare de cuvinte. Să pot găsi, suntem convinși, printre liberali câți-va amici sinceri ai libertăților publice, dar am arătat că principiiile liberalismului sunt absolut defavorabile dezvoltării lor.

Principiile noastre, din contra, au o continuă tendință d'a întinde libertățile până la cea din urmă limită posibilă, adică până la momentul când ea ar călca peste libertatea altuia.

Nu mai știm care reptilă scria într'o zi, vorbind de răspunsul poliții: vedeți atitudinea facțioasă și amenințătoare a acestor tineri? Ce să va întâmpla, și în ce pericol se vor găsi libertățile publice când vor ti la putere!

Suntem prea mândrii pentru a răspunde unor asemenea insinuățiuni, venind de la un asemenea organ, dar credem că trebuie să știe opinia publică și în deosebi tinerimea, căreia mai cu seamă ne adresăm, că la putere ca și în opoziție vom apăra libertatea pe care o privim ca un drept inviolabil a oricărui om civilizat.

BULETIN EXTERIOR

**SERBAREA DE LA HEIDELBERG
CONCURRENTA ANGLO-RUSA**

In zilele din urmă Germania întreaga a sărbătorit aniversarul de 500 ani a fundării universității din Heidelberg. La această serbare a asistat tot ce posedă Germania ca inteligență și ca știință. Faptul în sine s'ar fi putut considera ca neavând o însemnătate politică fiind mai mult o solemnitate a literelor. Cu toate acestea sunt unele împrejurări care au dat serbării caracterul unui eveniment politic și care merită a fi observate.

Maș înainte de toate este de observat că, cu toate că universitatea din Heidelberg aparține marelui ducat de Baden și că dânsa este fondată sub patronajul familiei princiare ce domnește încă în Karlsruhe, în tot cursul sărbătorilor primul rol a fost jucat de principala de coroană German, care fusese trimis de Imperatul Wilhelm pentru a-l reprezenta. Prin aceasta s'a accentuat încă odată strânsa unire a statelor semi-indpendente germane sub conducerea casei de Hohenzollern și subordonarea particularismului, ce există încă cu oare-cari putere în sudul Germaniei, marelui ideii a Imperiului german.

O altă împrejurare ce are și ea însemnătatea în ce privește mersul politicii generale în Europa, a fost discursul pronunțat cu ocaziunea serbării de principele de Coroană al Germaniei și răspunsul pe care l'a făcut marele duce de Baden, ginerele Imperatorului Wilhelm.

In ambele cuvântări s'a accentuat într'un mod categoric acțiunea pacifică pe care o exercită Germania și mai ales Imperatul ei. In discursul principelui moștenitor german a fost chiar un pasagiu care aduce aminte tinerimei germane datorita ce o are d'a păstra vechile virtuți a națiunii dupe ce prin bărbăția ei a ajuns a stabili unitatea patriei. Ideea exprimată de principele e considerată de toată presa germană ca o combatere a militarismului exagerat care a început a înăbuși vechiul avânt al poporului german spre știință și artele păcii. Acest program ideal și pacific eșit din gura aceluia ce va fi chemat în puțin timp a conduce destinele imperiului german, a făcut senzațiune, mai ales după ce a fost coroborat prin răspunsul marelui duce de Baden, care a celebrat pe bătrânul Suveran al Germaniei ca pe ocrotitorul păcii europene.

Pe lângă aceste împrejurări ce au dat serbării din Heidelberg o mare însemnătate politică, trebuie adăugat și faptul destul de caracteristic a prezenței unui delegat oficial a sfântului Scaun. Fără îndoială este un semn al progresului ideilor ca Papalitatea s'e parte într'un mod oficial la o serbare în care se amintesc luptele seculare pe care le-au susținut știința și filosofia modernă în favoarea libertății de conștiință și liberului examen.

Această manifestare a pontifului de la Roma merită încă mai mult d'a fi observată, când se gândește cine-va

că universitatea din Heidelberg a fost una din cele dintâi care au apărut cu căldură protestantismul contra persecuțiilor bisericești și guvernelor catolice. Era firesc ca comentariile asupra acestei atitudinii a scaunului papal să nu lipsească. Impresiunea generală a fost, că Leo al XIII-le trimițând un delegat la aniversarul fundării universității Heidelberg, a voit să dea o nouă dovadă de spiritul de conciliabune ce domnește în Vatican în privința soluțiunii marelui cestiuni politico-religioase care este încă pendentă între Papalitatea și Imperiul german.

Correspondența politică a publicat acum câte-va zile o corespondență din Petersburg în care se combate aserțiunile acelora care privesc alianța celor trei imperii ca ruptă. Sorgința oficială a acestei corespondenței îi da o oare care însemnătate. Ea dovedește că Rusia nu voește încă să înceapă o acțiune izolată în peninsula balcanică și în acest scop ține a nu se accentua slăbirea legăturilor ce există între dânsa și alianța austro-germană. Dar, în realitate, asigurările *Correspondenței politice* nu prezintă o mare garanție de autenticitate de cât știrile celor-âlalte ziare care susțin teza contrarie. Rămâne dar constant că situațiunea politică între marile puteri urmează a fi nesigură și se va limpezi numai în urma evenimentelor ce se vor produce într'un timp destul de apropiat.

Dovadă de această este misiunea lui Sir White, actualul ministru englez la București, la Gastein. S'e știe că acest diplomat trece de adversar sistematic al politicii rusești în Orient și noi aci în București am avut oare care dovezi de modul său d'a gândi. Rolul pe care l'a jucat în Constantinopol cu ocaziunea ultimelor evenimente bulgaro-rumeliote și ale conferenței, au pus încă mai mult în evidența capacitatea lui. Prin urmare trimiterea unui diplomat atât de accentuat pe lângă principele de Bismark în urma întevederii care a avut loc între marile cancelari german și contele Kalnoky, poate fi considerată ca un simptom caracteristic al situațiunii. Alături Anglia cât și Rusia caută a atrage alianța austro-germană în favoarea politicii lor. Întrebarea este : care din două va reuși ?

LISTELE COMUNALE

Că listele comunale s'au dresat în mod părtinitor pentru cei de la putere, nu e nici-o îndoială.

Ne adăstăm cu toții la aceasta, și n'am resimțit nici-o mirare. — Cefățenilor alegători revenea misiunea d'a examina, nume cu nume, fie-care listă, din îndoindu punct de vedere : d'a cere adăogarea celor omiși și eliminarea celor trecuți fără drept.

Ambele aceste operațiuni prezintă dificultăți foarte mari. Într'adevăr, sunt 15,046 alegători comunali trecuți în listele capitalei.

Cum am putea noi — fie chiar im-

părțindu-ne sistematic această lucrare — se o îndeplinim, fără a comite numeroase erori ?

Această lucrare, pe lângă dificultatea materială ce prezintă ; mai poate avea și alte consecințe neplăcute pentru aceia cari o întreprind.

Când e vorba de a adăoga în liste pe alegătorii omiși, nimic mai simplu. Dar când vroesc a contesta pe cei ce se află înscriși, lucrurile nu mai merg tot ast-fel.

A fi șters din listele electorale în urma unei contestații, pare ori-cărui om în genere o rușine, o decădere pe care nu vrea să o sufere, și adese ori se împotrivește energie, și cu sacrificii considerabile la ștergerea sa.

Iar pe acei cari i-au cerut ștergerea, cari au subscris contestația și-au susținut-o înainte justiției, pe aceia nu îi iartă nici o dată.

Ast-fel se poate întâmpla ca membrii din Comitetele electorale opoziționiste să alieneze multe simpatii latente, să dea naștere la multe neînțelegeri, supărări, defecțiuni chiar prin ștergerea puțin chibzuată din liste a celor ce deja se află înscriși în acele liste.

Adese-ori vezi că vine cine-va cu o petiție în mână deja acoperită cu câte o semnătură, două.

— Iscălește, te rog, e pentru niște contestații, îi cunoaștem noi pe cei ce voim a contesta.

Câte o dată omul își pune cu ușurință iscălitura. Și nici că și o poate pune în deplină cunoștință de cauză ; căci nu poate d'o potrivă cunoaște bine condițiunile în care se află fie-care persoană trecută în listă, și ce e drept, nimic mai greu, de cât să cunoști împrejurările personale, pe care legea se bazează ca să te admită sau să te escludă din listele electorale.

Ei bine s'a văzut casuri când între doi oameni, necunoscuți unul cu altul, exista o ură neîmpăcată, din faptul că acum câțiva ani poate unul contestase pe cel-âlăl din vre-o listă electorală. Aceasta era o injurie neuitată pentru contestat.

Așa dar bine este să fim atenți a cere înscrierea în liste a celor omiși, de cât a cere ștergerea din liste a celor ce se află deja trecuți, dacă nu suntem bine încredințați — și gata a produce dovezile necesare — cum că acele persoane nu merită a fi trecute pe liste.

Căci, dacă nu reușești cum-va a obține ștergerea lui, ai reușit de sigur a-l avea adversar, și adversar înviersunat, de unde poate mai înainte era hesitant sau poate chiar partisanul vederilor politice ce însuși împărțășeși.

In districte, unde lumea se cunoaște mai bine, atât înscrierile cât și ștergerile sunt făcute cu mai multă înlesnire.

INFORMATIUNI

Direcțiunea unui ziar nu poate fi ținută a avea un repertoriu întreg de tot ce s'a publicat cu 2 sau mai mulți ani înainte, în alte gazete.

S'a întâmplat că s'a remis redacției noastre, spre publicare, două articole manuscrise, cari coprindeau idei și fapte ce intrau în linia de conduită a noastră, dar care apărueră acum doi ani în *Națiunea*.

Am prevenit pe lectorii despre această întâmplare înainte ca «*V. Națională*» să fi scris și am promis că am luat măsuri de a nu se mai reproduce asemenea incidente regretabile.

Alte lămuriri se pot vedea în declarațiunea de mai la vale.

Declarațiune

Confrații mei de la *România liberă* luându-se după o descoperire a *Voinei Naționale* prin care se arată că într'un număr al *Epocei* a apărut un articol care apăruse deja în *Națiunea*, intitulat *Declarațiune de alaltă-eri* prin care s'a arătat deja regretate pentru această greșală a unui din colaboratorii ziarului. Dar de *plagiut* nu poate fi vorba, căci autorul articolului din *Națiunea* și acela care l'a reproducut în coloanele *Epocei* sunt tot eu subscrisul. Prin urmare m'am *plagiut* pe mine însumi și anume în două articole : unul intitulat *Destrăbălarea colectivității* și altul *Diplomații noastre*. Prin urmare *România liberă* s'a prea grăbit a pune în joc *cinstea mea* care n'are nimic a face în acest incident.

Grigore Ventura

D. Maior Rudeanu va fi numit adjutant regesc. Decretul de numire a fost trimes eri la Sinaia.

DIN TELEORMAN

Se trimite ziarului oficios de la Bulevard o scrisoare semnată **de 32 nume** prin care se dă desmăgire *Epocei* pentru cele publicate în privința atentatului comise de administrația aceluia district, acum de curând.

Acei 32 semnatari, îndigni de acușățiunile ce s'adus virtuosului, capabilului, și integrului Prefect Kirițescu, prin scrisoarea d-lor, voesc a i reface o virginitate morală, și a-l lua pe garanție spalându-l de tote acușățiunile ce din toate părțile se ridică în contra-l.

Interesant este a cunoaște cine sunt persoanele cari liberează Prefectului de Teleorman acest important testimoniu de virtute.

Ni se comunica asupra d-lor amănuntele următoare le publicăm pentru edificarea publicului :

Z. Radulescu : De 4 ani primar al lui Kirițescu.

După ce a fost cercelar ambulant prin sate, azi e cunoscut sub numele de Tancu Rușeanu, Tancu Marchitanu. Misiunea lui ca primar este de a apăra și susține abuzurile lui Kirițescu, pentru că aceasta l'a dat în schimb antrepriza veniturilor comunale. Islazul comunei l-a arendat pe nimic, pentru că antreprenorul l'a asociat

și pe el, vrând nevrând, la câștigurile sale.

Acest cătel Kirițienesc a fost amestecat în faimoasa delapidare comisă, în prejudiciul casei comunale, de către casierul comunal Eliuță Ștefănescu, căci la acea epocă Zancu Rădulescu era consilier comunal delegat de consiliu a gira casieria comunală.

Sunt numărate și variate gheșefurile ce face acest primar demn de Kirițescu.

G. A. Parmatescu : Consilier județean ales de Kirițescu ; membru în comisia de apel, după recomandarea lui Kirițescu, de unde primește o bună diurnă. Antreprenor al taxelor suplimentare de accise comunale, unde se face multe gheșefuri. Furnisor al scoalei de meserii a județului și furnisor al casei d-lui prefect Kirițescu.

Andrei Geraniu, ce l se mai zice și *Gerecea* : Consilier județean ales de Kirițescu, membru la comună, membru în comisia de apel unde primește diurnă. Furnisor al spitalului județului cu articole de băcănie.

Anghelache D. Popescu, ce l se mai zice și *Dracu* : De sease ani presedinte al comitetului permanent. Cariera s'a început-o cu slujba de odăias al Tribunalului Teleorman, demnitate în care a stat 10 ani, după aceasta a fost avansat copist în care calitate a trăit asemenea 10 ani ; în urmă s'a pomenit pomojnic din care slujbă iarăși după zece ani a fost destituit. Din aceste ocupațiuni se poate vedea că, din punct de vedere cultural, este dupe chipul și asemănarea lui Kirițescu.

Onorabilul s'a ilustrat comitând mai multe poezii în următoarele ocaziuni :

a). La inaugurarea sălei de instrucție a armatei a făcut următoarele versuri :

«*Această piatră fundamentală
Ce se pune la această hală.*»

b). La un banshet a adresat Președintele Tribunalului, d-lui I. Anastasescu Ghica aceste versuri :

«*Când avem la Tribunal Președinte ca
Ghica*»

«*Teranului îi crește chico*»

c). Cu altă ocazie a strigat :

«*Brătianu cu curcanii*»

«*A trecut Balcanii.*»

Diman Lazar : Membru în consiliul județean ales de Kirițescu. Membru în comitetul permanent.

Ține o prăvălie de epitoire numai ca să completeze între comersanți. Dar numai comersant nu mai este de mult. Ca marfă cine-va nu găsește la el de cât *Voinea Națională* și *Monitorul Oficial*. Cabinet de lectură !

Alex. Stanculescu, căruiua l semai zice și *Oratorul Guvernului* : Fost notar în comuna Răioasa ; fost copist ; pomojnic și greșier în Trib. prin vechime. Ajuns, din nenorocirea lui, substituit cu ocaziunea anchetei unei crime de infanticid și-a arătat nemernicia până într'atăt că îndată ce s'a văzut aceluia în la Parchetul general imediat a fost destituit. Dat afară din rândurile magistraților, a fost îmbrățișat de Kirițescu.

Astă-zi a devenit :

Ajutor de primar în T.-Măgurele. Advocatul Primării.

In această profesiune s'a ilustrat, ca și în magistratură trădând secretul profesional al clientului ; roșind înaintea tribunalului în plină ședință expresiv și nedemne de un avocat d. e. «*dacă nu vă spuiu adevărul d-lor judecători, Tribunalul se mă scuipe*». Pentru aceste fapte a fost pedepsit de Consiliul de disciplină, interzicându-l de a mai pleda.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(16)

**MIZERIILE
LONDREI**

XII

Taverna Dudului.

După invitațiunea președintelui, din cauza spiritului de disciplină ce caracterizează întrunirile politice a liberei Anglitere, toate capetele se întoarseră spre orator, care putu să urmeze cu discursul său.

El vorbea, după ce amintim cuvintele lui Tom Flasher, asupra anulării deciziunii luate câte-va zile mai înainte într'un meeting ținut la *Greystoke-Place*, prin stăruința lui Mac Allan și Kunt, vânzătorul de vax, în virtutea căruia acest negustor chiar trebuia să reinită Prințului-Regent o petițiune în care se arată suferințele poporului și se cerea guvernului să le ușureze cât mai în grabă.

Această procedare conformă legii, foarte corectă, cu totul potrivită obiceiurilor națiunii engleze, plăcuze tuburilor amicilor poporului cari gândeau

serios la ușurarea suferințelor lui. Dar guvernul dintr'o parte, tulburătorii pe de alta, exaltați, nerăbdători, turma de vagabonzi cari așteptau să poată jafui Londra, mai mulți străini plățiți de St-Alianță, hotărâse să strice acest plan.

Watson, oratorul, era un tânăr aproape de aceeași vârstă cu Irlandezul. Lucrător dibaci, ca și fratele său, lupta cu toată inima pentru cauza populară, dupe ce se aruncase, cu o apărere generoasă, oarbă, în mișcarea ce se întindea atât de repede.

Sincer, plin de entuziasm, nu ghicise rolul mărșav ce l' luase William Castle, și acesta îi întrebuița ca instrumente în meșteșugurile sale, gata să-l sdrobească îndată ce vor deveni compromițători sau numai netrebuincioși :

— Vi se vorbește de astă petițiune ?
urmă oratorului îndată ce tăcerea se restabilii, vreți să știți ce are să răspundă Prințul-Regent ?

— Da, da ! strigară din toate părțile ascultătorii îngrijiați.

— Va răspunde că urechile sale nu trebuie să fie separate de sgomotul plângerilor voastre, că cei din familia regală nu răspund nici odată la vre-o petițiune dacă nu vine cum-va de la nobilele Universități Oxford sau de Cambridge, sau de la corporațiunea Londrei. Il aud strigând : Lasați-mă în pace și muriți de foame. Și cu toate a-

(1) Tot discursul acesta e istoric

cestea lș dă el însuși titlu de părinte al poporului.

— Acest titlu aparține altui, întreprins o voce tipătoare.

— Lui Sir Francis Burdet, urmă pe un ton de bas un luntraș de la Tamisa.

— Ura ! trăiască Sir Francis Burdet, strigă tot auditorul.

— Tăcere ! Ascultați ! zise presidentul, ce nu-și mai putea ține firea, pe când Mac Allan strânga mâna lui Sir Francis pe care o simțea tremurând de emoțiune.

Aceasta asista ast-fel, necunosut și tăcut, la aste dulci manifestări a popularității sale.

— El, Prințul-Regent, tatăl nostru ! reluă Watson. Cea întâiu datorie a unui părinte nu este de a ocroti pe copiii săi !

— Da ! da !
— Așa face el ?
— Nu ! nu !
— Ne calca drepturile. Luxul său e mare, de și știe că banii care l' plătesc iesse din buzunarele noastre. Noi, Englezii liberi, vom mai suferi multă vreme încă să fim tratați, ca niște sclavi negri, să fim călcați în picioare ca niște pietre sau niște putregaiuri netrebuincioase ?

La aste cuvinte toată adunarea se sculă, dînd din mâini și strigând :

— Nu ! nu !-s'e n'o mai suferim.
— Noi singuri trebuie să luptăm pentru noi, fraților ! Putem s'așteptăm ceva de la stăpânii noștri !

— Nimic ! nimic !
— De la ultimul meeting, când am luat rezoluția de a ne ajuta unii pe alții, câte-va persoane au împărțit săracilor supă făcută cu oase fără carne ; suscripțiunile bogăților au produs păcatoasa sumă de 200 sau 300 livre sterlingi, pe când acești milionari ar fi putut, fără a se stingheri, să jertfească 100 sau 200 mii livre. Socot ei că prin astă pomână de batjocoră vor fi în stare să aline suferințele poporului ?

Și Prințul-Regent, la care e vorba să ne adresăm, n'a găsit, în nespuna lui generositate, în fondul buzunarilor noastre, nu a le sale, ca să ne hrănească și să ne îmbrace, suma într'adevăr colosală de 5000 livre ?

Faptul adevărat, din nefericire, părea să fie mai mult o rușine de cât o fală pentru donatori.

Aristocrația și înaltul comeriou englez, dupe pilda guvernului însuși, când era vorba de a lecu ranele pricinuite de crisa generală, arată o nepăsare egoista, de care, cu ideile filantropice de astăzi, nu ne putem da bine seama. De aceea, la cuvintele aprinse și istorice al lui Watson, tot auditorul se sculă de a doua oară, gata a merge, la un ordin a șefilor să contra aristocrației lăcome și urâte.

— Și mai vor unii, reluă oratorul cu o nouă energie, să ne adresăm la un ast-fel de om, să ne biziim în buna-voința sa. Aide de ! Când ne ia milioanele ce ni se cuvin și ne dă înapoii o părțică din prada sa, lș face

meseria sa de păstor de popoare, și ast-fel lș o va face în tot d'auna. Miniștrii s'au hotărât, se vede să conducă carul Statului cum le va veni la îndemână, ca niște nobili și leneseni seniori, așa o să urmeze. Grațiosul nostru rege și stăpân, zic ei cu nepăsare, va pune capăt la toate astea prin energia sa, adică ne va mătura dupe pământ ca pe un putregai, ca pe niște vermi de gunoi ; vrea să înăbușască vocea puternică a poporului ; voesc să opue câte-va fire de iarbă uscată a valurilor torentului !

— Da ! da ! răcnind din nou și într'o gură adunarea care se aprindea din ce în ce la arzătoarea și sălbatică elocvență a tâmplarului, vor să scape de noi, să se desbère de popor și de strigățile lui.

Mac Allan nu putea să stea pe loc de nerăbdare, dar Sir Burdet îl reținea încă și îl sili să rămăie în colțul unde se afla.

— Ministrul și Prințul-Regent ! urmă cu amărăciune Watson. Au răcicit într'adins titlurile moștenirii noastre, dar noi vom ști să le regăsim. Prințul e al nostru, se se gândescă bine ! Dacă nu vor să ne înapoască cele ce ne aparțin, n'ar fi bine oare să ni le luăm noi înșine ?

— Da, da ! strigară din toate părțile auditorii tânărului tribun, ajunși la exaltare și repezindu-se, cu pumnii ridicați, cu ochi aprinși, spre tribun unde ei sta într'o atitudinea de entusiat și chiar de fanatic. (Va urma)

PUBLICITATEA

ZIARULUI „EPOCA“

Traglu 5.000 de fol

ANUNCIURI SI RECLAME

Anunțuri pe pagina IV, linia 30 bani

Anunțuri și reclame pe pagina III linia 2 lei.

Ca ajutor de primar ce face nu știu: dar cu ocazia anchetei nixte asupra atentatului armându-se cu funcțiunea lui de ajutor de primar a pretins membrilor anchetei dd. Moscuna și Populeanu să asiste la anchetă (în alți termeni se face pe spionul) însă i s'a interzis acest rol umilitor ce voia să și impue.

În prezent apare înaintea instanțelor represive pentru delictul de escrocherii luând bani de la unii streini spre a împiedica expulzarea lor proectată de Kirîtescu, intervenind cu autoritatea sa morală către stăpânul său.

I. Brîtescu: Membru în Consiliul Comunal, acționar comunal.

Guta Dumitrescu: Membru în Consiliul județean, acționar comunal, antreprenor de petriș pentru șoselele județene și comunale.

I. Dumitrescu: Antreprenorul unei bălți în Bulgaria, aceasta îi e singura profesiune și poziție socială.

T. Simionescu: Membru în Consiliul comunal ales de Kirîtescu, bărbier, furnisorul lumânărilor de parafină pentru catedrala comunală.

Nita Ionescu: Om necunoscut.

Ioan C. Banescu: Corespondentul ziarului *Vointa Nationala* și *Telegraful*.

Ca librar de contrabandă e furnisorul autorităților dependente de județ, Stat și Comună. Un cavaler de industrie și un librar ambulant, de la Călărași la Constanța și d'aci la T. Măgurele unde a găsit gheșefii la Kirîtescu ca să l laude.

Crist. M. Dimirache: Un falit bancrutar fraudulos, în opinia publică, nereabilitat.

Preotul Eftimie Ionescu: Un nenorocit preot pe care Kirîtescu nu l făcea haz și acum a găsit ocazia de a l îndotăra lăudându-l prin *Gazeta*.

A. Andreescu: Cătel kirîtescesc. A trebuit Prefectului Kirîtopolu să închiadă farmacia *la Coroama* a lui Rozici pentru a aduce pe numitul cu farmacia din Zimnicea unde murea de foame, în Turnu-Măgurele. Afacerea e știută în Consiliul Medical superior.

Farmacie oficială Kirîtescescă, de unde se furnizează medicamente pentru spitalul județean, medicamente gratuite, ordonanțate de Comună și Județ.

În fine corespunde în fie-care an, obiectului de cadou pentru Boeru.

Naș Paraschivan Petre: numit și coparu Acesta nu e de cât un vânzător de mășline în prăvălia Tatălui-său. E de remarcă că tata-său n'a voit să subscrie.

Al. Nicolae: Un necunoscut sau cel puțin un isgnifiant.

Stan M. Dorcescu: Ciracul lui Guță

Dumitrescu, dacă a văzut pe stăpânul său, a iscălit și dânsul.

N'are individualitate proprie nu s'a emancipat încă în numărul comersanților.

G. N. Caracudo-Vici: Antreprenor de pietriș pentru șoselele județene dependente de Kirîtescu.

Acționar de taxe—Gheșefilor tolerat de Kirîtopolu ca să l laude.

Ionita N. Munteanu: Un om nenorocit în stare de deconțură la a cărui vie chefuște Kirîtescu și cățelușii lui.

Vasile Ivanov: Un carnațar și nimic mai mult, care salulă militărește când trece Kirîtescu pe lângă dînsul întocmai ca soldatul când vede pe colonel.

Stoienescu: Dacă e Ghiță Stoienescu (Iuda Iscarioteanu) e președintele onorific al comitetului electoral al partidului liberal național din localitate. Ginerel s'eu e unul din nedespărțiții sub prefectii gheșefiarilor ai lui Kirîtescu.

Dacă e Victor Stoienescu, acesta e membru în comitetul permanent din vointa prefectului.

E. Geraniu, I. Caracudo-vici, Ioniță Bădescu, Dobro Cristea, Florea N. Caragea, Tânăscu Panou, C. Prădescu, C. I. Părvulescu, I. Iliescu, Ioan Stănescu și Niță Stănescu, aceștia sunt unii cu desăvârșire necunoscuți și alți oameni nesemnificați.

INCIDENTUL DE LA GRANITA

Citim în «Noa-presă-liberă» care ne a sosit azi:

Un martor ocular comunică următoarele ziarului *Pesti-Hirlap*, cu privire la conflictul de la Orșova:

La 1 August st. n. către șapte ore seara, comandantul garnizoanei române de la Verciorova, trimis două streji la frontieră, cam la 100 pași pe teritoriul nostru. Comisarul vamal Koller i-a invitat să se retragă; nevrînd a da ascultare a trimis și el două streji, care se așezară la un pas de cei d'entâri; în același timp comisarul informă despre acestea autoritatea din Orșova.

Judecătorul Paulovici se duse la fața locului și i invitat pe comandantul român a retrage streaja. Acest din urmă se referă la ordine superioare și declară că nu poate otempera acestei cereri. Judecătorul Paulovici adăogă atunci că va lua măsurile necesarii. În dimineața zile de 2 August se repetă aceeași scenă. La ora 10 dimineața, comandantul român prezintă două depeși prin care i se ordonă să se menție pe teritoriul ocupat.

Judecătorul îi atrage din nou atențiunea că pasul făcut înainte de comandantul român implică o călcare a tratatului internațional, la care n'a răspuns cu arme, de oare-ce voiește să evite o versare sânge ce ar putea da naștere la consecințe supărătoare.

Comandantul român se referă la calitatea lui de soldat și conservă pozițiunea.

În acest timp se dă de veste colonelului român din Turnu-Severin și comandantul corpului din Temesvar contele Degenfeld. Judecătorul vine la Verciorova, de oare-ce parlamentarea de până acum avusesse loc pe teritoriul ungar, și invită pe colonel de a revoca ordinul care ataca teritoriul limitrof, a-

mintind în același timp urmările serioase ce pot naște din această faptă. Colonelul român invocă faptul ocupațiunei, se referă la ordinez guvernului român a cărui inițiativă el ca soldat nu o poate judeca. În timpul acestei parlametării, se observă o mișcare pe însuș Ada-Kale. Comandantul contele Degenfeld, se afla în intervalul acestuia otelul «Zum Ballon» care se afla la frontieră. Artileria din insulă înainta cu șgomot spre partea apusasă a insulei, îndreptând gurele spre Verciorova. Ofițerii români n'rmără cu atențiune aceste mișcări și la ora 6 seara, colonelul român prezintă judecătorului Paulovici o depeșă, prin care guvernul român ordonă retragerea, rămânând ca cestiunea aceasta să fie regulată pe calea diplomatică.

Cu aceasta s'a restabilat statu-quo-ante.

Cele ce preced, dobândesc o explicațiune mai bună din cele următoare: Lângă Verciorova se află o vâlcea Bahna, și un pârâu cu același nume, care servia de linie de frontieră încă de pe timpul când România se găsea sub suveranitatea Turcâ, atunci când s'a stabilit frontiera între România și Ungaria. Pârâul Bahna curgea înainte pe unde se află acum semnele de frontieră.

În acest timp, pârâul și a părăsit albia, mâncând în același timp o limbă depământ din teritoriul român pe o întindere în lungime și lățime de ver-o sută pași, în beneficiul teritoriului ungar. Români susțin deci că frontiera ar fi acolo pe unde curgea pârâul în 'nainte pe când aci se susține că cursul actual al pârâului determină linia de frontieră.

Fixarea unei linii de demarcație pare necesară spre a se pune capăt neînțelegerilor.

Altă Corespondență. Ziarul *Nemzet* ocupându-se de conflictul de la granița de la frontiera română previne cabinetul din București referându-se la tactul politic al d-lui Brătianu.

Nu e esact că s'ar fi petrecut bătăi și vărsări de sânge. Faptele adevărate soldații români au ocupat un teritoriu neutru lângă Verciorova; aceasta s'a pus în vederea ministrului de interne ungar de către autoritățile respective. Acesta la rëndul său a înconștiințat pe ministrul de externe și a dispus o urgentă acțiune, dispunând în cas de de a nu se retrage autoritățile române, fortamente se vor ivi dificultăți noui. Intervenirea ministrului de externe a avut de rezultat ca strejarii vamali s'au retras. Această afacere va veni înaintea comisiei pentru regularea fruntărilor.

TELEGRAMME DIN STREINATATE

Londra, 5 August. — *D. Gladstone* zice într'o scrisoare că *find tare ostent în urma lucrărilor din ultimii șase ani de zile, simte necesitate a căuta odihnă în Angltera sau în străinătate și deci aduce la cunoștința persoanelor, căi corespondențā cu dînsul, că nu va respunde însuși la scrisorile ce îi se vor trimite.*

Paris, 5 August. — *D. Ranc* scrie în ziarul «*Matin*», că *d. Boulanger* a

dat în multe ocazii dovezi de exces de zel și necumpănire; că el a fost care în urma unor certe personale, a permutat pe secretarul d-lui Thibaudin în compania de disciplină.

Articolul se sfârșeste cu următorul apel adresat generalului Boulanger: «Remăneți un bun ministru de Resbel dar ferii-vă de politică. Ea nu vă va reuși.»

Berlin, 5 August. — *«Tageblatt»* comunică că trimisul Englez la București, care înlocuște acum și pe ambasadorul la Constantinopol, a plecat la Gaștein. Pe când Germania, Austro-Ungaria și Angltera se silesc a menține pacea în Orient și în Europa, Rusia face propunerii Austro-Ungariei la *Peterhof*, propunerii pe cari aceasta din urmă le-a așteptat în zadar acum un an la *Kremsier*. Viitorul ar atârna de modul cum Austro-Ungaria se va purta față cu aceste propunerii.

Munich, 5 August. — Ziarul «*Sud-deutsche Zeitung*» zice că principele *Bismark* ar fi declarat în fața unei persoane de însemnătate politică din *Munich* că situațiunea politică e foarte serioasă.

Relațiunile cu Rusia sunt foarte încordate și un resbel germano-francesc chiar în anul acesta, n'ar fi cu totul imposibil. Intdlnirea cu d. Giere și subordonată ordinelor esprese ale Zarului.

STIRI MARUNTE

Marți se va ținea la Sinaia un consiliu de miniștri sub președinția Regelui.

Unul din cei trei fâniți din str. Traian, a încetat din viață.

D. general Angelescu, ministrul de resboi a plecat azi dimineața cu trenul de Verciorova pentru a inspecta trupele din Severin.

Azi noapte a izbucnit un incendiu la Floreasca, lângă fabrica de spirt a d-lui Popovici.

Flacăra părănd a fi în capitală pompierei au mers până la bariera Herăstrău.

ULTIME INFORMAȚII

Casieria centrală având lipsă de bani, d. Nacu a dat o a treia circulară către curierii și perceptorii din țară, pentru a grăbi cu ori-ce preț încasarea dărilor remase în urmă.

Aflam că d. Ferikide, ministrul de externe, care se află la Viena, ar fi căutat să aibă o întvedere cu contele Kalnoky.

Conflictul de la Vama Orșova s'a aplanat tot în paguba graniței române.

La zi 28 Iulie curent la 6 ore seara expirând termenul prevăzut în noua lege electorală comunală, pentru introducerea contestațiunilor la consiliul comanal în materie electorală, atragem din nou serioasa atențiune a domnilor alegători asupra acestui punct și-i indemnăm a nu sta nepăsători.

Precum am anunțat ieri starea sănătății I. P. S. S. Mitropolitul Calinic merge tot spre rēu. Miciții au hotărit să l aducă în Capitală. Pe Marți se crede că I. P. S. S. va fi reîntors în București.

D. Th. Caliman a fost numit șef de Birou la Municipalitate.

D. Adrian, actual șef de birou la Comună, este înaintat în postul de șef al Oficiului stărei civile în locul d-lui Livian.

Consiliul de hygenă al Capitalei a discutat în ultima sa ședință dacă licențiați în Medicină au dreptul d'a și da titlul de Magistru și Chirurgie.

La întoarocerea sa de la T. Severin unde se află în inspecție d. ministrul de resbel, din preuna cu d. colonel Argintoianu, ar fi arătat intențiā d'a visita berghelia statului de la Nucet.

D. Costescu, secretar general al ministerului de justiție a părăsit Capitala mergând la băi.

D. Bagdat, însărcinat d'a înlocui pe d. Costescu în timpul congediului, a luat postul în posesie.

Consiliul comunal, va discuta în ședința de Lună, proiectele de reorganizare a serviciului tehnic.

D. Sturza, ministrul Cultelor și instrucțiunii publice este așteptat mâine seară în Capitală.

La ministerul Instrucțiunii publice se lucrează la regulamentul pentru înființarea liceelor de fete. Acest regulamentul se va prezenta corpurilor legiuitoare d'o dată cu proiectul pentru reforma învățământului.

Precum am anunțat deja, în anul acesta se vor face manevre. Bivua-curile cavaleriei vor fi în Ialomița, pe lângă Slobozia, — pe unde se afla cazarma cea nouă a regimentului de roșiori.

Azi către orele 5 p.m. trăsnetul a căzut pe un coș al oficiului postal central; fluidul electric s'a strecurat prin paratonerul ce e instalat acolo, fără să fi produs o altă consecință.

ULTIMA ORA

Londra, 7 August. — Parlamentul englez a închis sesiunea, după ce s'a constituit. E probabil că se va întruni în a doua săptămână din Septembrie.

Se asigură că opoziția ar renunța să atace îndată Cabinetul.

Dublin, 7 August. — Eri; au izbucnit turburări în Belfast. Poliția a intervenit și a tras asupra manifestanților. Șapte persoane au fost omorâte.

Pesta, 7 August. — Guvernul unguresc a autorizat fabrica de cartușe din Presburg să fabriceze pentru guvernul român trei milioane de cartușe ce se vor trimite prin Orșova.

Gastein, 7 August. — Împăratul Austriei va sosi aci mâine Duminică la 8 ore seara.

D. Tilza, președintele consiliului unguresc, a și sosit.

Constantinopol, 7 August. — Pachetivile cari aduc pasageri din Varna, vor face, începând de la 6 August, o carantină de 5 zile sosind la Constantinopol.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

FORTUNE DU BOISSGOREY

VELUL ALBASTRU

(Urmare)

— Atunci ea este măritată ?

— Tu tm'i vei dermite de a nu îți da detalii asupra stării sale sociale. Deja a costat-o foarte mult că ai văzut-o și te rog să rămânem aci asupra acestui punct.

— Nimic nu te împiedică cel puțin a mi spune dacă ea este cu care te-ai supt pe galeria de la Notre-Dame.

— Crede ce îți va plăcea.

— Atunci, tu refuzi de a mi răspunde.

— Cu desăvârșire, și mă mir că tu mai înșuși.

— Noi nu suntem la parchet, în cabinetul tău, și aci tu nu mai ești judecător de instrucție. Tu ești Hugues de Malverne, cel mai vechi prieten al meu și acum când tu nu mai poți lamuri că te-am înșelat, afacerile mele de inimă nu te privesc, îți-o spu! aceasta hotărât.

— Tu ai dreptate, strigă Malverne, impresionat de acest langaj hotărât și limpede.

— Voesti să vizitezi apartamentul meu în toateatele colțurile sale? întreba surzând capitanul.

— Nu îți voi face această injurie. Eu nu te mai acuz și te rog să uiți aceea ce s'a petrecut aci. Eu voi păstra a-

cest suvenir ca o lecție, dar nu îți voi vorbi de el nici odată... și Odette nu va ști aceasta nici odată :

— În sfârșit, te revăd cum ai fost și sper că de azi înainte nimic nu va mai tulbura vechia noastră amiciție.

Vrei să mi permii a îți da un sfat?... să lași dracului în pace pe d. de Pancorbo.

— Nu îți făgăduesc aceasta, zise repede d. de Malverne. Eu sunt magistrat și mi voi face datoria până la capăt.

Dar te rog să nu te mai amesteci în această afacere. Ea deja te-a costat destul de scump și tu n'ai misiunea de a instrui.

— Fii liniștit; eu nu mai mă voi duce. Te duci acasa de sigur. Când o să ne mai vedem?

— Ori când vei voi. Tu știi că casa noastră îți e deschisă.

Ei își deteră mâna și se despărțiră pe pragul acelei uși pe cari Odette îl trecuse pentru a intra la amantul său.

Sait-Briac rămas singur, se lăsă să cadă pe fotoliul pe care amanta sa șezuse și zise făcând un gest desnădăduit:

— Ah! ce rușine!... am oroare de mine Insumi... aș voi ca acest asasin să mă provoace la duel numai ca să pot scăpa de această viață.

VIII

Rose Verdiere eșise din casa căpitanului foarte îngrijată. Ei nu l părea rău că s'a devotat pentru a scăpa din-

tr'o catastrofă sigură un om care l'era simpatic, dar ea se temea de urmările ce ar putea să aibă devotamentul său.

Ea nu știea numele soțului aceleia pe care a scăpat-o, de și auzise aproape toată convorbirea celor două bărbați.

Acest nume figura în scrisoarea anonimă pe care Sait-Briac o citise, dar el nu l-a pronunțat cu voce tare.

Câte-va cuvinte schimbate între soț și amant, la începutul convorbirii lor, ar fi putut-o pune pe cale pe tânăra copilă.

Dar Rose nu le-a auzit pe acestea, pentru că în momentul când el le vorbea, ea era ocupată ajutând pe femeia culpabilă să fugă pe fereastră.

Ea nu știea dar că acest soț era magistratul însărcinat cu instruirea crimei din Notre-Dame; dar ea știea că el este amicul intim al căpitanului și din cauza aceasta ea se temea grozav de urmările acestei aventuri.

Ea se întreba dacă acest amic căreia eea s'a arătat pentru a l potoli supărarea, se va mulțumi cu această probă atât de contestabilă despre nevoință nevastei sale; sau dacă din contra el nu va începe în secret o cercetare cu scop pe a se asigura dacă căpitanul a spus adevărul prezentându-i pe Rose ca amanta sa. Și întreprinzând această cercetare el va ajunge mai curând sau mai târziu să afle și cine e femeia pe care căpitanul l-a arătat-o.

Lui l'ar fi îndestul pentru aceasta să

urmărească pe Sait-Briac, care va veni de sigur la Meriadec pentru a mulțumi Ingerului clopotniței, și să se informeze de persoanele care locuiesc în casa din strada Cassette și să intre acolo sub un pretest oare-care.

Rose tremura la ideea de a se găsi față în față cu acest om, care, pentru a limpezi situațiunea, va merge poate până acolo în cât se l reamintească întâlnirea lor în apartamentul lui Sait-Briac; și se l vorbească chiar de relațiunile sale intime cu căpitanul, toate acestea în fața bunului Meriadec pe care ea îl respecta și a lui Daubrac pe care îl iubea.

Atunci ea va muri de rușine, numai dacă nu va daclara soțului că ea a jucat această comedie pentru a ajuta lui Sait-Briac să l înșele. Dar ea nu se putea împăca de loc cu ideea de a trăda pe amant și a căror reputațiune și liniște le scăpase ea din pericol.

Cu toate acestea ea l blama cu toată energia pe care virtutea o dă unei oneste copile. Ea nu înțelegea ca amantului să se coboare atât de jos până să trădeze pe amicul său cel mai intim.

Ea înțelegea încă și mai puțin cum amanta a călcat peste fidelitatea conjugală. Și dacă ea s'a sacrificat de a l scăpa de nenorocirea pe care amândoi o merita, aceasta a făcut-o numai de milă.

Ea a cedat unei porniri a inimii sale, fără să se gândească că un asemenea act ar putea-o espune pe ea însăși la fel de fetele de pericole.

Când ea pe negândite și-a luat a-

ceastă hotărâre nici nu s'a gândit la d-na de Malverne.

În camera în care ele s'au întâlnit abea și-au schimbat câte-va cuvinte. Ce ar fi putut să vorbească? Odette, care ascultase la ușe, știea că Rose a alergat la căpitanul pentru a l înștiința de pericolul ce l amenința.

Odette ar fi trebuit să l mulțumească, dar ea se găsea în una din acele situațiuni în care o femeie n'are curajul d'a spune ceea ce ea simte. Și Rose se temea ca o va tulbura și mai rău dacă l va vorbi. Ea s'a mărginit a l arăta fereastră, a l ajuta să se coboare în momentul când soțul începuse să se certe cu Jacques și a închiide în urmă încet această fereastră, pentru că soțul dacă ar fi văzut-o deschisă ar fi bânuit ceva.

În urmă Rose a venit la ușe și s'a pus să asculte ce se vorbea.

Ea a urmărit palpitând fazele vije-lioasei convorbiri a celor doi amici, sperând mereu că bărbatul va sfârși prin a se liniști și a pleca. Dar disgițiunea se ridica din contra din ce în ce mai mult la diapasonul cel mai violent și, auzind pe acest soț disperat că va sparge ușa, Rose a înțeles că Sait-Briac se va opune și că pentru a l împiedica să se bată ea trebuie să se arate.

Ea a făcut-o aceasta și inspirată de gravitatea casului, ea a improvisat un discurs explicativ, care în o altă circustanță ea n'ar fi avut abilitatea a l inventa. Dupe care ea a eșit cu onorurile resbelului, adică cu convingerea că a reușit să împace pe cei doi adversari.

(Va urma).

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO -27, STRADA LIPSCANI, 27- CURSUL BUCURESCI 24 Iulie 1886

Table with exchange rates for various currencies and goods like Rente amortizabila, Oblig. de stat, etc.

DE INCHIRIAT de la St. Gheorghe 1887 moșia Tăntava ce i zice și Băcanu din districtul Ilfov...

DE INCHIRIAT (de la Sf. Dumitru anulul curent) casele, grădina și teatrul cunoscutul sub numele «RAȘKA» din Strada Academiei No. 28.

DE INCHIRIAT chiar de acum casa d-lui V. Hott din Str. Luterană 15, mobilată și nemobilată având 22 camere, grajd de 10 cai...

DE VÂNZARE s'au de ARENDAT MOSIA POLOCINUL DE SUS depărtare 10 minute de gara Tutova...

ALECU A. BALS AVOCAT Strada Dreapta No. 24

DE INCHIRIAT chiar de acum, un otel situat Calea Victoriei No. 147 împreună cu dependințe, grajd, șopron, curte, grădina, gaz aeriform în casă...

DE INCHIRIAT chiar de acum Casele, din Strada Academiei No. 11 compuse din 16 Camere, cu o curte spațioasă...

MOSIA STREJESTI din plasa Olteului de sus districtul Romană partea cuvenit d-nei Alexandrina Grădișteanu doctor Darvari...

DR. VASILESCU Domiciliat în Calea Rahovei 44, dă consultațiuni în toate zilele de la orele 5-8 post-meridiane.

ATELIER DE LEGATORIE COSTACHE ALEXANDRESCU de la Sf. Gheorghe s'a mutat din Cassa Filitis Strada Biserica Eni No. 1 în Cassa Bisericii dintr'o zi lot Strada Biserica Eni No. 10.

DE ARENDAT moșia Goesti din Doj pe 5 ani de la Sf. Gheorghe 1887 îniaie. Doritorii se vor adresa la d-l Eugeniu Topoloveanu Strada Solonă No. 4, București.

DE INCHIRIAT chiar d'acum casele Costa-Foru din Bătești, Strada Scaunelor No. 46. 22 Camere deosebit dependințele: grajd, șopron, cuhnie, spălătorie și alte trei camereși grădina spațioasă.

CALIMANESTI MARELE HOTEL AL BAILOR IN JUDEȚUL RIMNICU-VALCEI 200 CAMERE SI SALOANE director Baptistin Mars HUGUES se va deschide la 113 Iulie 1886

A. ENGEL BUCURESTI No. 7, Strada Carol I, No. 7. Recomand onor. public vechiul și marele meu magazin de lămpi precum și un mare asortiment de articole necesare pentru menaj și bucatărie. BAI CU APARATE PENTRU DUSI

LIBRARIA CENTRALA J. RANISTEANU BUCURESTI - 21, RUE DE LA VICTOIRE, 21 - NOUVEAUTÉS EN VENTE Rollet de l'Isle, Au Tonkin et dans les mers de Chine un beau vol. illustr. cartonné toile. fr. 49.-

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA” No. 3, STRADA EPISCOPIEI, No. 3

INSTITUTUL MEDICAL BUCURESTI 6.-STRADA VESTEL.-6 Sectia medicala 1. Hydroterapia - 2. Electrizare - 3. Inthopodie - 4. Gimnastica medicală - 5. Orhitală - 6. Masași sistematic - 7. Serviciu la domiciliu - 8. Consultațiuni medicale.

TUICA VECHIE SI VIN la magasinul de țuică și vin de la d-nu Isaia Lerescu din Str. Episcopiei, vis-a-vis de grădina se vinde la butelii țuică de 10 ani, veritabilă garantată pe un leu butelia de jumătate oca d'acum a lui Cruza și vin veritabil de masă ușor și curat pe 40 bani butelia.

BERARIA LA STEAGUL NATIONAL Boulevardul Elisabeta in Palatul Bailor Eforii La 1 Iulie s'v. se va deschide beraria având la dispoziția onor. public, bere și vinuri de toate calitățile, indigene și streine.

MOSIA POIANA SATULUI, din dist. Ialomița pl. Ialomița, partea subsemnatului, împreună cu casele cele mari aflate pe dâna, în care locuiește actualul arendaș d-l Frunzeanu, precum și taca podului după apa Ialomiței, se arendează pe termen de cinci ani de la 23 Aprilie 1887. A se adresa strada Minerva No. 12 bis. București. Nicu Moscu.

CAMPINA BAI MINERALE SULFO-ALCALINE Stagiuena 1 Iunie - 15 Septembrie Stabiliment așezat în localitate foarte frumoasă și sănătoasă. În timpul de patru ani de când funcționează a dat rezultate remarcabile contra reumatismelor, boalelor organelor maternității (metrite, ovăritate, scurgeri etc.) și în scrofule sau debilitați constituționale la copii.

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE VALABIL DE LA 20 MAIU (1 Iunie) 1886. Table with train schedules for various routes like Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, etc.